

עטרת שלום

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרון בארה"ק

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת פקודי

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד, עשי"ק פרשת פקודי
א' אדר ב' תשע"ז - שנה ז' גליון ט"ה

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מו"צ ש"ר

ירושלים 5:09 6:22 7:02

בני ברק 5:23 6:23 6:59

ניו יורק 5:29 6:41 7:13

מונטריאל 5:25 6:41 7:13

נא לשמור על קדושת הגליון
ולא לעיין בשעת התפילה וקריאת התורה

וַיְכַסּוּ הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַכְּבוֹד הוֹי"ה מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן. וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן וַכְּבוֹד הוֹי"ה מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן (מ לר-לה)

שכבר ביארנו כמ"פ, שבריאת העולם נבראת בשלימות הטוב בלי שום תערובת רע כלל, וכמו שכתוב על כל יום מבריאת העולם 'כי טוב', והרי בעשרה מאמרות נברא העולם (אבות פ"ה מ"א) וא"כ כל מאמר ומאמר שנברא העולם היה בשלימות הטוב, וא"כ בריאת העולם נברא עם י"פ טוב"ב, וגם טו"ב בגי' שם אהו"ה היוצא מר"ת של א'ת ה'שמים ו'את ה'ארץ שממנה נברא העולם. אבל ע"י חטא עה"ד נפגם הטוב שבעולם, כמו שכתוב 'ותרא האשה כי טוב העץ' (בראשית ג ו), והרי כל החטאים באים מחטא עה"ד, לכן אחד שעובר על אחד ממצוות השם הוא פוגם בבחינת הטוב שבבריאת העולם.

וזהו שמרמז הכתוב, מתי תוכל להמשיך בחינת אהל מועד שהוא המשכת המוחין חב"ד, ע"י ויכס הענן שתתקן עד שורש כל החטאים שהוא חטא עה"ד שיהיה כולו טוב, וזה מרמז ענ"ן שהוא בגי' י"פ טו"ב של כל עשרה מאמרות, שהם שלימות ותיקון כל העשר ספירות.

וע"י כל השלימות הנ"ל יהיה ויכס הענן מלא את המשכן היינו כבוד הוא בחינת השכינה בסוד בשכמל"ו, והו"ה הוא בחינת קוב"ה, שהוא יחוד קוב"ה ושכינתיה בכל קומתם בתכלית השלימות עד שיהיה כתרא שווה לכתרו, בבחינת משכן שהוא בחינת כתר כמבואר לעיל. וכמו שאיתא בזה"ק (ח"א יט) כתיב ויכס הענן יהו"ה מלא את המשכן, מאי מלא ולא מלא, אלא מלא ודאי, דאתמליא מכלא, דאתמליא מן שמשא, סיהרא שלים בכל סטריין, מלא מכל טובא דלעילא, כאסקופא דא דאתמליא מכל טובא דעלמא.

ועל זה אומרת התורה ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם היינו כשענן היה על המשכן הוא סימן שלא נגמר עוד תיקונו במקום ההוא, ובהעלות הענן הוא סימן שגמרו את התיקון הניצוץ במקום ההוא.

הקב"ה יעזור שיהיה התיקון השלם בבנין הבית השלישי, בביאת גואל צדק בב"א.

(רעוא דרעוין תשע"ה לפ"ק)

בפני עצמן כדקא ס"ד שאם כן יעלו לאחד עשר, אלא שהמשכן היינו כללות עשר יריעות. וזה שאמר רבי יוסי כגוונא דא משכן איהו יו"ד יריעות. וכ"ה בלקו"ת פרשת תרומה עיי"ש.

נמצא מכל זה שהמשכן היא כדוגמת כל העשר ספירות, וא"כ יש לומר שהמשכן ששם מונח הארון הוא בחינת כתר בסוד כתר תורה, ואהל מועד ששם מונחים השלשה כלים מנורה שולחן והמזבח, הם בחינת חכמה בינה דעת, כי מנורה היא בחכמה, בסוד מה שאמרו חז"ל (בבא בתרא כה:): הרוצה שיחכים ידרים, ושיעשיר יצפין, וסימנין שלחן בצפון ומנורה בדרום. ושולחן היא בבינה (וזה"ק ח"ג רמח: מגיד משרים בלק). ומזבח היא בדעת, כי מזבח במילוי כזה מ"ם זי"ן בי"ת ח"ת עם הכולל גימטריא דעת במילוי כזה דל"ת עי"ן ת"ו וח' אותיות. והחצר והמזבח החיצון הם שאר ו' ספירות התחתונות.

ולכן מובן למה מקום של השלשה כלים הללו נקרא אהל מועד, כי זה ידוע מה שביאר מרן האריז"ל בעץ חיים (שער המלכים פ"ב) על המשנה באבות (פ"ה מ"א) בעשרה מאמרות נברא וכו', והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפרע מן הרשעים וכו', וליתן שכר טוב לצדיקים וכו' עיי"ש. וביאר שלכן יצא עשרה ספירות מחולקות ולא מקושרות ומחוברות, כי אם יחטא האדם יפגום רק כנגד הספירה שפגם ולא בכל הקומה, ומחלק שם שרק בו' ספירות התחתונות מגיע לשם הפגם, משא"כ בכחב"ד אינו מגיע לשם הפגם, רק שע"י שאדם חוטא הוא מסלק למעלה את הכחב"ד, בסוד מה שאמרו חז"ל (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות עיי"ש.

וזהו הטעם מה שנקרא אהל מועד, שמרמז שאינו בקביעות ובתמידות, והכוונה כנ"ל כי חב"ד לפעמים יש ולפעמים אין, כי תלויים ע"י מעשה התחתונים.

ואיך יכולים להמשיך את החב"ד, מרמז התורה באמרו ויכס הענן את אהל מועד היינו ע"י תיקון בחינת הענן, היינו כמו

הנה לכאורה אם נדקדק ממקראי קודש הללו, נראה שיש שני בחינות בעשיית המשכן, אחד הוא אהל מועד, והשניה היא המשכן. ואם כן יש לומר שקודש הקדשים ששם מונח הארון העדות הוא הנקרא בשם משכן, והעזרה ששם מונחים המנורה והשולחן והמזבח הזהב הוא הנקרא בשם אהל מועד. והראיה לכל זה, כי כתוב לעיל מיניה אצל הארון יבא את הארון אל המשכן (פסוק כא) משכן דייקא, ואח"כ אצל שאר השלשה כלים כתוב ויתן את השלחן באהל מועד, וישם את המנרה באהל מועד, וישם את מזבח הזהב באהל מועד, שכל השלשה כלים הללו שמו אותם דייקא באהל מועד. ובוזה יובן מש"כ לעיל ויביאו את המשכן אל משה את האהל וגו' (לט לג), שנתקשה בזה הרמב"ן, הרי האהל הוא המשכן, וא"כ למה כתוב שהביאו את המשכן ואת האהל עיי"ש, אבל לפי האמור יובן, כי הם שני דברים נפרדים.

נראה מכל זה שהמשכן הוא נקרא קודש קדשים, ועזרה הוא נקרא אהל מועד, וזהו שכתוב כאן שני דברים ויכס הענן את אהל מועד, ועוד כתוב ויכס הענן את מלא את המשכן, שהם שני בחינות ומקומות שונים.

ובזה יובן מה שאיתא במדרש (שמו"ר נא ב) וז"ל: א"ר יוחנן לשני בקרים הביאו והותר שנאמר (שמות לו) 'והמלאכה היתה דים', נכנס משה אצל בצלאל ראה שהותר מן המשכן, אמר לפני הקב"ה רבון העולם עשינו את מלאכת המשכן והותרנו מה נעשה בנותר, אמר לו לך ועשה בהם משכן לעדות, הלך משה ועשה בהן עיי"ש. וההסבר בזה כנ"ל, שיש שני דברים אהל מועד והמשכן העיקרית שהיא מקום הארון העדות, ולכן מהנותר אמר הקב"ה לעשות את משכן העדות, חוץ ממה שכבר עשו למלאכת האהל מועד.

והביאור בזה דהנה מבואר בספ"ק פרדס רמונים (שער ו פרק ה) וז"ל: וכונת הכתוב באמרו ואת המשכן תעשה וכו' הכונה, כי מציאות המשכן תעשה שתהיה כלולה מעשר ספירות, שהם י' יריעות, וכל העשר היינו המשכן. לא שהמשכן אחד והיריעות עשר

עטרת המועדים

ראש חודש אדר שני

כוונת שם הוי"ה המאיר בחודש אדר שני

וסוד יחוד 'לדעת מה זה ועל מה זה' (ד ה) הם צורפי הוי"ו במלואיהן, שהם שלשה עשר, שהם על מרדכי, מדעת דעתיקא קדישא בשל עשר מדות, והם מאירין על כל החדשים: יוד הי ויו הי ניס"ן. יוד הי ויו הה **איי"ר**. יוד הי ואו הי **סיו"ן**, שמשם ס"ג נמשך כל התורה כנודע מדרושי מרן. יוד הי וו **הי תמו"ז**. יוד הי ואו הה **א"ב**. יוד הי וו הה **אלו"ל**. יוד הא ויו הא **תשר"י**. יוד הה ואו הה **מרחשו"ן**. יוד הה וו הה **כסל"ו**. יוד הא ואו הא **טב"ת**. יוד הא וו הה **שב"ט**. יוד הא ואו הא גי' **מ"ה אדר"ר**. **יוד הא וו הא גי' ד"ם אדר ב'**, ובשנה פשוטה נבלע דמו בתוכו, ונעשה יוד הא ואו הא, **ולכך הסכים דעת רשע על אדר, שהוא הוראת דם'.**

וצריכין להמשיך מן א' פלא עליון, ונעשה מ"ה ז"ה, וגם 'ועל' שהוא ו' אדר, יהיה גם כן מ"ה, זה יכלול בו כל חדשי השנה בכללות, להתמשך משם אור גדול, **והרוג בשונאיהם ב'דם, וישראל יתעלה לחיים,** ואלו שלש עשרה צרופין מספרן 'לדעת מה זה ועל מה זה' שיתמתק ה'דם' בהמשכות השרשים, ויתמשך חיים על ישראל, והם מספרן ב"ת חד"ש, לחדש עלינו חיים וטובה, **אמן כן יהי רצון.**

לכאורה נראה מדעת רבינו, שאותה השנה שהיה נס פורים היתה מעוברת, והגזירה היתה על אדר שני, מיוסד על פי דברי הירושלמי (מגילה ז), ר' לוי בשם רבי חמא בר חנינה, אותה השנה היתה מעוברת, והנס היה באדר שני, וכמבואר בספרי הקדמונים מנות הלוי בשם רוקח, יערות דבש, ובני יששכר ועוד. **ובדרך אגב, רבינו כתב את ספרו ג"כ בשנה מעוברת, וגמרה ב"ח אדר א' שנת תרכ"ז.**

(כתם אופיר' על מגילת אסתר לרבינו רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זצ"ל, וע"ע דברי רבינו ב'אוצר החיים' מצח שנה)

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וַיְרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמִּלְאָכָה וַהֲנֵה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה הוֹי"ה בֶּן עֲשָׂר וַיִּבְרָךְ אֹתָם מֹשֶׁה (ל"ט ט)

פירש"י וז"ל אמר להם, יהי רצון שתשרה השכינה במעשה ידיכם, ויהי נועם ה' אליהם עלינו וכו'. ולכאורה קשה, וכי כל ישראל עשו את המשכן, הרי רק בצלאל ואהליאב והחכמי לב עשו אותו, ומפני מה אמר משה יה"ר שתשרה שכינה במעשי ידיכם.

אלא יש לומר דנרמז כאן דראה משה רבינו ע"ה בהמשכן אינו ניצחי, וגם שני בתי מקדשים כמו שנרמז במש"כ 'משכן משכן' ופירש"י ז"ל דנתמשכן בעונותיהם של ישראל, אך בית המקדש המקווה במהרה בימינו, יבנה ע"י התורה והמצוות של כלל ישראל הצדיקים, כדברי רש"י ז"ל עה"פ (שמות טו יז) 'מקדש ה' כוננו ידיך'. וזה דאמר משה יה"ר שתשרה שכינה במעשי ידיכם, היינו שביית המקדש המקווה שיבנה ע"י מעשה ידיהם של צדיקים כדברי חכמז"ל (כתובות ה ע"א) גדולים מעשי צדיקים ממעשי שמים וארץ שנאמר 'מקדש ד' כוננו ידיך'. וזהו שבירך להם משה רבינו על לעתיד שתשרה שכינה במעשה ידיכם לבנין השלישי שיבנה ע"י תורה ומצוות של כל בני ישראל.

(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה עֲבַדַת הַלְוִיִּם

בֵּיד אֵיתָמָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן (מ א)

ר"ל, איתא בע"ח (שער לאה ורחל פ"ו) בדור המדבר היתה רחל נוקבא דז"א קדישין בבחינת אב"א עם ת"ת, וזאת היה נמשך עד שנבנה בית ראשון וחזרה אז פב"פ אפילו בימי החול, ואלמלא לא היו חוטאים בעגל היו חוזרים להיות תו"מ פב"פ כבזמן בית המקדש, ודייקא היתה זאת על ידי קבלת הלוחות הראשונות, כי הלוחות עצמם היו ב' אותיות ו"ה של השם תו"מ.

ובעון העגל היה בו כללות פגם של דכר ונוקבא, וכן היה פגם ללאה ג"כ. אמנם רחל התחתונה שכל קבלת אורותיה אינו אלא מן הזכר ז"א קדישין, וממנו דייקא בא אליה אור תמיד, וכל הט' ספירות קדושות התחתונים מכתר שלה להיות שבתחילת אצילות לא יצאו, אלא אח"כ באו אליה בעת תקונה בסוד תוספת לבד, לכן יש כח בעונות של התחתונים לסלק התוספת ההוא, והנה כשאירע עון העגל ופגעו ברחל מלכות ג"כ, אזי נסתלקו אורותיה.

ורוצה הקב"ה לעשות בנין חדש בעולם, כדי שלא יהיה כח בתחתונים על ידי מעשיהם הרעים לנתוץ ולהרוס בבנין חדש הזה, וחשב כביכול לפחות את בנין מלכות רחל אמנו, וכל בנין מלכות שיש ברחל תהיה ח"ו בלאה שהוא עליונה, ותהיה לאה בנינה עשר ספירות ממש, כמו בסוד או"א, ואז יחזירנה פב"פ עם ת"ת, ובכן לא ישלטו עונות של התחתונים עד מקום ההוא, והוא במה שלא נבנית על ידי ז"א דוקא, רק על ידי או"א עצמן, ותשאר שם לעולם ועד כמו אימא ואבא, ולא תהיה הלך וחסר בכל זמן בעת הפגם כמו שיש לרחל.

אבל כשראה הקב"ה שבעת חטא ועון העגל, היה מגיע העון הגדול הזה עד לאה ג"כ, והוא בסוד מה שאמר הכתוב 'ראיתי את העם הזה והנה עם קשה עורף הוא' (שמות לב ט) שהגיע הפגם עד לאה, שהוא קשר של תפילין במקום העורף כנודע. והסבה במה שהגיע הפגם כל כך עד לאה, היה לסבה כי לאה לא היתה אלא נקודה אחת בלבד, שהוא אחוריים דמלכות דתבונה, ואינה בת עשר ספירות כרחל אחר תקונה, וגם ברחל אעפ"י שיש בה עשר ספירות, כיון שבאו לה ט' תחתונים על ידי תוספת, ועבור זה הם מסתלקים בעת הפגם כנ"ל. לכן אמר הקב"ה כביכול 'הניחה לי' (שם פסוק י) 'ואמחה את שמם' (דברים ט יד) שהוא רחל שם שלהם, כי הוא אמם והם בניה שנאחזים במלכות רחל אמם הקראת שם, ואז כשאמר הקב"ה כביכול זאת, היה רוצה לתקן ולבנות את לאה כנ"ל.

וזהו שאמר הקב"ה כביכול למשה 'ואעשה אותך לגוי גדול', כי משה בא מלאה מסוד הדעת, ומיסודא דבינה, ומיסודא דמלכות דלאה. נמצא שכל כוונת הקב"ה היה לבטל ח"ו כל מציאות רחל אמנו מלכות שמים, ולעשות בנין חדש במקומה, ותהיה לאה בעשר ספירות קדושות כמו רחל אחר תקונה כנ"ל.

אבל משה רבינו ע"ה לא היה רוצה בכך, והקב"ה שמע אליו וקיים דבריו ודברי משה עבדו, ולא מתה רחל כביכול, וכן לאה שהוא רק נקודה אחת עליונה, תיקנה הקב"ה שתהיה בעשר ספירות גמורות, אבל להחזירה פב"פ עם יעקב לא היה, והוא בסוד 'וראית את אחורי' (שמות לג כג) זהו קשר של תפילין שאמרו רז"ל (מנחות לב:), אמנם 'ופני' שהוא חזרת פב"פ 'לא יראו'. לכן 'ואתנפל לפני ה' ארבעים יום' אז בעת ההוא אמר ה' לי 'סל לך שני לוחות אבנים' תו"מ כראשונה שהוא עבור מלכות רחל אמנו ותיקנה הכל ע"ש.

נמצא שזהו אמר הכתוב אל"ה שהוא אותיות לא"ה, שעבורה היה רוצה הקב"ה לחסר ולבטל ח"ו פרוץ רחל אמנו שכינה הקדושה מכל וכל, הנקראת **משכן** בסוד 'ושכנתי בתוכם' (שמות כה ח) כנודע. ופקודי הוא לשון חסרון, כמו 'ולא נפקד ממנו איש' (במדבר לא ט), וכן 'מחר חודש ונפקדת' (שמואל א כ יח).

נמצא שזהו אמר הכתוב הקדוש אל"ה שהוא לא"ה, שעבורה פקודי היה ח"ו נחסר **המשכן** רחל, **משכן העדות** שהוא לוחות העדות. **אשר פקד** והוא לשון צווי, או מנוי, כמו 'והוא פקד עלי' (ד"ה ב לו כג), וכן 'ופקדו שרי צבאות' (דברים כ ט), וכיוצא בו הרבה. וזהו **אשר פקד** מנוי וצווי שתהיה שלימה כמקדם, ותהיה על מקומה הראשון. והוא על פי משה כנ"ל, **עבודת הלויים** היינו ה"ה שאר ישראל שהיו דבוקים בהקב"ה בכל עת כמעט כמו משה רבינו ע"ה.

ביד איתמר בן אהרן הכהן שתהיה תמיד ביד ז"א קדישין איתמר' אותיות אמרת"י, בסוד 'ואתה אמרת ידעתך בשם' בחינת רחל. וכן הוא בסוד תיוכו ר'צוף א'הבה מ'בנות ירושלים' (שה"ש ג י) ר"ת אמרת"י, שהם רחל ולאה יהיו בשלימות. **בן אהרן הכהן** על ידי חסד העליון, ועי"ז יהיה חסדים עלינו ועל כל ישראל אמן. ועיין פ"ח (שער הברכות פ"ב) ותבין.

(יבן ביח' ח"ב דף קל מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

עטרת המגילה

על מגילת אסתר

כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא-אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֲצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׂרָבִיט הַזֶּה וְחַיָּה וְאִנִּי לֹא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם (ד יא)

עקיבא שהושיט לו המלך את שרביט הזהב, שנכנס בשלום ויצא בשלום מכת תיקון היסוד העליון הנקרא 'שלום', שהוא סוד שרביט הזהב, כמבואר כל זה לעיל:

וַיֵּצִידוּ לְמַרְדֳּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר. וַיֹּאמֶר מַרְדֳּכָי לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר אֶל-תְּדֹמִי בְּנִפְשָׁהּ לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְּהוּדִים (ב יג)

מרדכי הודה לאסתר

וזהו כוונת הפסוק כאן וַיֵּצִידוּ לְמַרְדֳּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר, שמרדכי הודה לדבריה, שטענה לו שאין העת גורם לעלות ביחודים ובהמשכות, כדי לתקן את הפגם שפגמו ישראל במלכות שמים, ולהעלות על ידי יחודים את השכינה שהיא מלכות שמים, עד 'אין' עליון, כדי להכרית הרשעים. וזהו שהשיב מרדכי לאסתר, כי נכון הוא שכעת **אל תדמי בנפשך ביחודים ובעולות**, שהם על ידי נפש חיה וכן **המדמה** שבה, כלומר, אל תייחדי בכח המדמה שבנפש שלך. והיינו, כדי לתקן פגם השכינה, וזהו שאמר הפסוק **להמליט בית המלך**, שהוא השכינה הקדושה רחל, שהיא סוד בית המקדש הנקרא **בית המלך**. וכמבואר בפרי עץ חיים (שער פורים פ"ה), שעיקר כוונת המן שרצה לבטל בנין פרצוף רחל, כדי לעכב בנין בית המקדש וזהו שאמר בהמשך הפסוק **שבית המלך** נעשה ונבנה ונגמר **מכל היהודים**, כי בנין השכינה והבית המקדש נעשה מכח כל בני ישראל. והודה מרדכי לדבריה, שאי אפשר בעת רעה כזאת, לעלות ביחודים לתקן הפגם של השכינה, ו**להמליט** מן הפגם והצער את השכינה שהיא בחינת **בית המלך** הנעשה **מכל היהודים**, כי השכינה היא אמנו של כל בני ישראל, והיא כוללת את כולם:

כי אם-החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלָה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת וּבֵית-אֶבְיָה תִּאֲבָדוּ וְיָמִי יוֹדֵעַ אֵם-לָעַת כְּזֹאת הַגָּעַת לַמַּלְכוּת (יד)

להשתדל בכל האפשרויות

כי אם החרש תחרישי. פירוש, שטען מרדכי עם אסתר, כי אף על פי שאי אפשר לתקן פגם השכינה על ידי יחודים כאמור לעיל, אבל על כל פנים אי אפשר לשתוק לגמרי, כי על כל פנים הוכרח לעשות טעדיק בכל האפשרויות במעשה הגשמיות, כדי להציל את כלל ישראל מן גזירת המן. ואמר חז"ל במדרש (אסתר"ר ח) אם תשתוק עכשיו שלא ללמד סגוריא על אומתך, סופך לשתוק לעתיד לבוא, ואין לך פתחון פה. ע"כ. דהיינו, שאמר מרדכי לאסתר, שתהיה אלמית לעתיד, בהסתלקות החיות ממך. ומסיים במדרש שם: למה, שאת יכולה לעשות טובה לישראל בימך, ולא עשית. ע"כ. וזהו טענת מרדכי לאסתר, על כל פנים אין לך לשתוק, אלא תעשה בפשטות כפי היכולת, ולא תשתוק גם **בעת הזאת**, שהוא עת רעה, כי בודאי **נח ונחצלה** יסבב הקדוש ברוך הוא 'לְיְהוּדִים מִקְּדוֹם אֶתֶר', כי הוא סיבות כל הסיבות, ואת וּבֵית אֶבְיָה תִּאֲבָדוּ כמבואר.

עת רעה מחמת פגם המלכות

ומי יודע אם לעת קזאת הגעת למלכות. הכוונה שאם תמתין על 'עת רצון', שאז תעלה בדרך יחודים כדי לייחד המלכות עם דודה, ולתקן על ידי כך את הפגם שפגמו ישראל במלכות, כי כל הצרות הם על ידי שאין המלכות ביחוד עם דודה שהוא זעיר אנפין, על ידי פגם עונות התחתונים, ולכן אתה תסבור להמתין על 'עת רצון'. הנה זה אינו נכון, כי **ומי יודע אם לעת רעה ונפגמת קזאת**, שלא תהיה כך בהמשך הזמן, ואז 'מי יודע' אם יהיה בכל המשך הזמן 'עת' רצון שאז 'תגיע' ותעלה ביחודים **למלכות** לתקן ולקשט אותה ולייחדה. ולכן אין לך לשתוק כעת לגמרי, וכאמור.

'הגעת למלכות' ע"י תפלה

ומוהר"א זצ"ל בספרו 'יוסף לקח', אמר לבאר הפסוק כאן על דרך האמת, שאם כבר התפללת משעה ראשונה, אפשר שעד עתה היתה מגעת כבר, לעלות לספירת המלכות והן דברים ראויים לידועים.

(כחם אופיר' על מגילת אסתר עם ביאור המשולב מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

ביטול הגזירות בעליית המלכות

ענין ידוע ומפורסם לכל משכיל, שהשיחה בין מרדכי ואסתר הוא למטה, ורומז למעלה למעלה. וסוד שיחת מרדכי כאן הוא, שהודה לטענת אסתר המובא בפסוקים הקודמים, שאין להתמתיק את הרע והקליפות, רק להמיתם ולהכריתם, וזהו שציוה עליה כדעתה, להמשיך אור גדול לשכינה, מן כתר עליון ומזלא עלאה דאריך אנפין, ובכך זה האור יעלה המלכות הנקראת 'אני' לבחינת 'אין' עליון, שהוא ראש אריך אנפין ורישא דלא אתיידע וכדלהלן, ואז יתבטלו כל הגזירות, כמבואר הרבה בדברי מרן האר"י החי והאר"י בעל שם טוב, ונודע לכל, שיש כח על ידי יחודים ותפלות, להעלות את המלכות למקומה הראשון שהיתה שם בתחילת אצילות, שהוא נקודת המלכות בראש אריך אנפין, וגם עוד יותר למעלה, דהיינו ברישא דלא אתיידע דעתיק יומין, אשר שם הוא שורש המלכות, ובה נבטליון כל הגזירות כידוע, וכו'.

תיקון היחודים ועליית העולמות

וכל זה יכולין לפרש גם בדברי אסתר שלמטה בעולם התחתון, מה שהשיבה כאן למרדכי. כי ידוע ומפורסם שכל האותות והמפתים גדולים ונוראים פלאי פלאים שעשה מרן הריב"ש טוב לעיני כל חי, היה על ידי יחודים, שתיקן הפגם של זה האדם הנצרך לישועה, מה שעשה למעלה בשכינה, וכשנתקן זה הפגם על ידי יחודים, אז המשיך רפואה וחיים, ואותות ומופתים, הכל ידוע. וענין לתקן הפגם בכח היחודים אשר נעשה בצדיקים, היינו, שעולין הצדיקים לעולמות העליונים, ומייחדין ומקשרין כל העולמות, וממשיכין אור אין סוף לחדש מעשה בראשית, ונתקן הפגם, הכל ידוע. וענין העלייה לעולמות העליונים, הוא כמו שעשו 'ארבעה התנאים שנכנסו לפרד"ס' העליון כמובא בגמרא (חגיגה יד:), וביארו הראשונים, דהיינו שעלו לרקיע על ידי שם.

שמירה מן המיתה והנפילה

ולזה צריכין שמירה יתירה, כי לפעמים אינו עת רצון או שעושה מעט טעות, ואז יהיה נדחה כמו שאירע לכמה מן התנאים, כמובא בגמרא שם וכו'. ולזה היה טענת תשובת אסתר, על מה שאמר וצוה עליה מרדכי לילך ביחודים בשמות קדושים כדי לתקן הפגם שעשו ישראל בשכינה, ועל זה השיבה אסתר שפגם גדול הוא לייחד ולתקן כשאין ראוי לכך, ובנקל אפשר לאדם ליפול מן המדרגה, ואז נקרא הנפילה בשם 'מיתה', וכמו שאמר באדרא רבא (וזהו נשא קלה): 'מאן דנחית מדרגא דיליה מי שיוור ממדרגה שלו קרוי ביה מיתה', ולפעמים יארע לאדם מיתה ממש, כמו שאירע לבן עמי שהיה אחד מן הארבעה התנאים שנכנסו לפרד"ס, והציץ ומת, ואמר בגמרא (שם) שעליו הכתוב אומר 'יקר בעיני ה' המותה לחסידיו' (תהלים קטז טו). וזהו שאמר הפסוק: **אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֲצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית**, וכמו שהתבאר. וכו'.

תשובת אסתר למרדכי

וזהו טענת אסתר שהשיבה למרדכי, כי על ידי יחודים והמשכות, אי אפשר כעת להמשיך אור ממזל עליון, כדי להגדיל האורות הידועין, ולכלות בהם הקליפות, כיון שאני לא נקראתי בסוד ה'קריאה' שהוא תיקון של זה יסוד אבא כנ"ל, ועדיין לא נבנית ונתקנה המלכות, בסוד **שלושים יום** אלו שלושים הגבורות של מעלות המלכות כנ"ל, שהם המתקנין ובונין רחל מלכות, על ידי 'חשבון' שהוא מוח אבא מכח זיווג השני של אבא ואמא כנ"ל, וכיון שחסר אלו **השלושים**, בודאי לא נכנסו עדיין מוחין דאבא, ובעת שעדיין לא נכנסו מוחין דאבא יש סכנה עצומה, סכנת מות, למי שנכנס **לחצר הפנימית** להמשיך איזה המשכה על ידי יחודים, ו**אחת דתו להמית**, ויארע לו חלילה כמו שאירע לאדם הראשון, שהמשיך על ידי יחודים כמה מיני המשכות, בעת שעדיין לא נכנסו מוחין דאבא, על ידי המשכות אור מן מזלא העליון, ואז נדחה אדם הראשון למות, כמבואר בלקוטי תורה בדרוש חטא אדם הראשון (בראשית ט:). דרשהו משם אחי להבין מתיקות הדברים. ויובן סודו על פי דרך אמת. וכן אירע ל'ארבעה תנאים שנכנסו לפרד"ס', וכולם נדחו למקום הקליפה ו**המָתָה, לְבַד** מן רבי

עטרת זקנים יומא דהילולא ממאורי הדורות

רבינו הראב"ד הגאון הצדיק המקובל רבי ישראל יצחק בן רבי נתנאל הלוי רייזמאן זצ"ל ז' אדר תשכ"ט
חותן רבינו הקדוש בעל המעשה שלום זיע"א

יכוון את לבו

רבינו הגדול לבד מגדלותיו בנגלות התורה, אשר זה ידוע לעין כול, בהיותו זקן ויושב בישבה, מורה הוראה לכל בני ציון היקרים המסולאים מפני, ומצודתו פרושה על כל העולם, לא הניח ידיו גי' בנסתרות התורה, וכל ימיו לא נגש אפילו לתפילה מנחה ביום חול גיל, מבלי שיתבונן מקודם ויכין עצמו בכונות התפילה עי' הסידורים, ומרגליא בפומיא של נכדו ותלמידו המובהק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שאמר לו זקינו רבינו הראב"ד שקיבל מרבו הגאון הקדוש רבי שניאור זלמן מלובלין בעל התורת חסד, שראה אצל רבותיו מליובאביטש שאע"פ שבבית המדרש לא התפללו מתוך סידור כוונות, מ"מ לא יצאו לתפילה מבלי שיכינו ויכוונו את כל הכוונות של אותה תפילה, וכן היה דרכו של רבינו הראב"ד שלפני כל תפילה ותפילה הכין וסידר עצמו כל הכוונות, ובפני הקהל היה נראה כמי שמתפלל בסידור בלי כוונות, ובגנוי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א נמצא סידור הרש"ש של זקינו רבינו הראב"ד מלא וגדוש בהארות והערות תיקונים והשוואות.

תורת הח"ן

גדול המקובלים בימים ההם מעביר המסורה, היה רבי חיים שאול דוויק המכונה השד"ה, מארס צובא איוה למושב לו בעיר הקדוש והמקדש, ונתלקטו אצלו מסלתה ומשמנה של ירושלים, נקיי הדעת שלא טעמו טעם חטא, והעביר להם מסורת הקבלה מדור דור עד לרבי חיים ויטאל שקיבל מרבו האר"י הקדוש, בין תלמידיו הגדולים המובהקים אצלו היה רבינו הראב"ד, למעלה משש שנים מחצות הלילה עד אור הבוקר למד בחברותא עם רבו, וכאור הבוקר התפללו בכוונות ובסידור, בגנוי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א נמצא השער הכוונות ועוד ספרים, שבו למדו רבינו הראב"ד יחד עם רבו השד"ה מעוטר באלפי הגהות מרבינו הראב"ד, וכמים הפנים אל הפנים חבבו רבו עד למאוד, ואף כתב לו בתוך הספר שמו חיים שאול בן אסתר שיזכירו רבינו לחיים.

גם היה רבינו הראב"ד נוהג לפקוד מפעם לפעם את ביתו של גדול המקובלים הסבא קדישא רבי שלמה אליעזר אלפנדי, ומרגליא בפומיא הרבה דברי תורה וחיידושים ואמרות מה ששמע מרבו הסבא קדישא.

סעודת הילולא

לרגל יומא דהילולא קדישא דרבינו הגאון הצדיק המקובל רבי ישראל יצחק הלוי רייזמאן זצ"ל ראב"ד עיה"ק ירושלים תובב"א יערוך נכדו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את שולחנו הטוהר

ביום רביעי אור לז' אדר ב'

בהיכל בית מדרשנו הגדול תפילת ערבית בשעה 7:00 ולאחריה סעודת ההילולא זכותו יגן עלינו הנהלת המוסדות

קול קאמרנא – 0772223556 * דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א * שיעורים מפי רבני אנ"ש * מהנעשה והנשמע בחצר הקודש כל הזכויות שמורות © יוצא לאור ע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק - מערכת 'עטרת שלום' פקס: 0722-616796. דוא"ל: shoshana8448@012.net.il

ובשנת תרמ"ד נתעורר נכדו בפעם שניה הרב הצדיק הקדוש וכי' מוה"ר מנחם מאניש סאפרין זצלה"ה, ובהסכמת כ"ק אביו הרב הגאון הקדוש והטוהר, אור הבחיר, בוציא קדישא דנהורא, אספקלריא המאירה, שר בית הזוהר, המקובל אלקי, צדיק יסוד עולם, רבן של כל בני הגולה, מרן אליעזר צבי סאפרין זצלה"ה האדמו"ר מקאמרנא, המופרסם בספריו הקדושים ה"ה יבן ביתי על התורה וחמש מגילות, ויבן ביתי על ספר תהילים, וידמשק אליעזר על הזוהר ז' חלקים, וספר 'אור עינים' ונדפסו ב"ח, וספר 'זקן ביתי' על אבות, וראש ביתי על תיקוני זוהר, ויבן ביתי על סיומי הש"ס והמה בכתובים.

וכאשר ספו תמו, ואינם נמצאים רק שניים בעיר ואחד במשפחה, נתעורר כאן נכדו חתני הרב הגאון הצדיק, בן של קדושים, מורינו הרב שלום סאפרין מקאמרנא שליט"א, מפה עיר הקדוש ירושלים תו"ב, להדפיס פעם שלישית פה עיה"ק ירושלים תו"ב.

ובקש מאתנו החו"מ להגיה את ספר התורה הקדושה הזאת, ובפרט ב'יתבי היחודים' אשר היה עד עתה סתום וחתום, מפני שכי' המחבר הקדוש זצלה"ה הוציא את היחודים מספר היחודים פוס קארץ אשר היה קשה להבין, והוא מרוב קדושתו וגאונותו הוציא משם רוח קדשו כל היחודים, אבל אנו אשר זכינו תל"ית, לאור עולם ספר 'שער רוח הקדוש', מאדונינו הקדוש והטוהר, המקובל אלקי, צדיק יסוד עולם, מרן הרח"ו זצלה"ה בסדר יפה וטוב מאוד, על כן במקומות היותר קשה להבין הוספו הגהות מספר שער רוח הקדוש, ועוד מכתבי האר"י הקדוש זצלה"ה, כדי שגם אנשים כערכנו ויכולו להבין קצת דברי המחבר הקדוש זצלה"ה, ומקום הניחו לנו להתגדר בו, וכה עשינו, אשר מצאנו ראינו מכתבי האר"י הקדוש זצלה"ה שהוא טעות הדפוס, סגרנו בשני חצאי לבניה, ואשר מצאנו וראינו בהכרח להוסיף, הוספנו והעמדנו בשני חצאי לבניה, ובי"ה וב"ש שבעזרתו זכינו להקים את ספר התורה הקדושה הזאת.

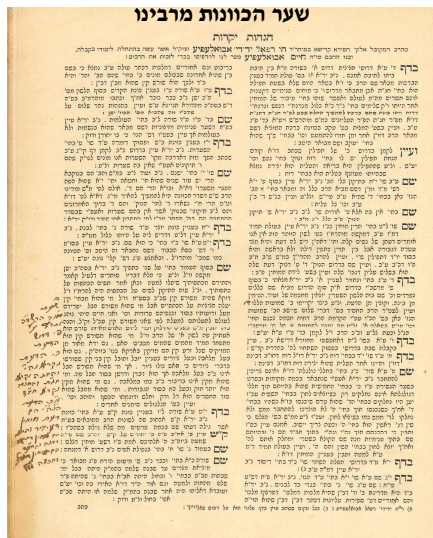
וזכות המחבר הקדוש והטוהר איש אלקי זצלה"ה, יגן עלינו ועל זרעינו וידריכנו באור נתיבותיו הקדושים, והשם ירחם על שארית הפליטה עם ישראל הנתונים בצרה ובשביה, ומצפים ומחכים לישועת ה' כהרף עין, לגאול משיח דצקינו במהרה בימינו אמן סלה.

ישראל יצחק הלוי רייזמאן

רב ודיין דצדק לעדת החרדים בפה עיה"ק ירושלים תובב"א

שמוחו ב'ה' וגילו צדיקים

ברגשי גיל ותודה נשגר בזה ברכה מזלא טבא וגדיא יאה קדם אבינו רועינו מורה דרכינו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לרגל השמחה השרויה במעון הקדוש בהולדת הנכד לבנו הרה"צ מתתיהו סאפרין זצ"ל בן לחתנו הרה"ח שלום זויס שליט"א יוכה מו"ר לרוות רוב נחת דקדושה מהם ומכל יוצ"ח על דרך ישראל סבא רבותינו הקדושים זיע"א הנהלת המוסדות

נב. שמעתי ממו"ר הרשד"ה לתרץ על פי דרוש הדעת, כי הדעת נקרא נה"י, והבינה נקרא חג"ת, והחכמה נקרא חב"ד, א"כ הנח"י הם דעת ומוחין דעבור, והחג"ת הם מוחין דיניקה ובינה, והחב"ד הם מוחין דגדלות ונחמה וד"ל.

הסכמת רבינו הראב"ד על ספר 'נתיב מצותיך' לבינו בעל ההיכל הברכה זיע"א

הנה הספרים הקדושים והנוראים ה"ה נתיב מצותיך ואוצר החיים נדפסו בפעם הראשונה בשנת תר"ח בחי המהבר, הגאון הקדוש והטוהר, ראש גולת אריאל, המאיר לארץ ולדרים, ונוגה לו קרנים בחיבוריו היקרים, עמודא דנהורא, אספקלריא המאירה, מנורה הטוהרה, שר התורה, נהירין ליה שבילי דקיעא כשבילי דנהר-דעה, האר"י החי, התנא אלקי, המקובל הנורא, צדיק יסוד עולם, רבן של כל בני הגולה, מרן רבינו יצחק אייזיק יהודה יחיאל זצלה"ה וזיע"א האדמו"ר מקאמרנא, המפורסם בספריו הקדושים ה"ה עשירית האיה' על התורת כהנים, ו'אוצר החיים' על התרי"ג מצות, ו'היכל הברכה' על המסורה בשכל התורה, ו'זהר חי' על הזהר ה' כרכים, ו'מעשה אור' ו'פני זקן' ו'עצי עדן' על המשניות, ו'פני זקן' על ירושלמי שקלים, ו'נוצר חסד' על אבות נדפסו, ועוד השאיר אחריו ברכה ספר 'שולחן הטוהר' על שלחן ערוך אורח חיים, והגהות על ש"ס בבלי וירושלמי, ופירוש על כמה מסכתות ירושלמי זרעים, והגהות על תיקוני זהר והמה בכתובים.